

Předseda soudu udiveně namítl, že o žádné „krásné Máry“ není řeči, až líčení jako svědek přítomný policejní úředník ochotně vysvětlil, že v hantýrce zlodějí rozumí se pod názvem „krásná Máry“ ukradené hotové peníze, jichž pozbytí obžalovaný želi.

Domnělý milenec „krásné Máry“ byl odsouzen na půldruhého roku do vězení a na tři roky ke ztrátě cti. Odpykaná vyšetřovací vazba nebyla mu do trestu započítána, poněvadž zapíral prokázané mu vloupání u pekaře.

br.

Důkaz pravdy o nadávce „prase“.

Před okresním soudem v Pětidomí ve Vidni zodpovídal se dělník Jindřich Hahn z obžaloby pro zvláštní urážku na cti. V pracovním sále továrny, v níž byl zaměstnan, přibíl totíž na zeď velký arch papíru, na nějž velkými písmeny napsal toto:

„Dílovedoucí Ritschel jest prase a padouch. Cítí-li se snad tímto prohlášením dotčen na své pochybné cti, ať mne žaluje.“

Ritschel se pochopitelně cítil na své cti dotčen a pisatele plakátu Hahna žaloval. Na otázku soudcovu, proč takový urážlivý plakát o soukromém žalobci napsal, odpověděl obžalovaný Hahn, že následkem intrik a rejdů dílovedoucího Ritschela přišel o chléb. Obou žalovaných výrazů použil s plným vědomím zodpovědností a je ochoten v obou směrech nastoupiti důkaz pravdy. Prohlásil o tom:

„Žalobce jest padouch, poněvadž štve dělníky proti řediteli a ředitele proti dělníkům. Jest prase, protože mně vytýkal, že se při práci příliš bavím s mladými dělnicemi, což jest lež. Naopak on sám obtěžuje všechna děvčata, ačkoliv jest ženat. Žádám, aby mi slavný soud dovolil provésti důkaz pravdy jak o tom, že žalobce je padouch, tak o tom, že je prase.“

A skutečně stalo se, co nikdo nečekal: soudce připustil nabízený důkaz pravdy o obojím tvrzení, tedy i o důvodnosti a oprávněnosti názvu „prase“, a za tím účelem líčení odročil. Je to jistě zvláštní případ v soudní praxi.

br.

CO SE CHYSTÁ.

Žena vražedkyní.

Rodina obchodníka a hostinského Ondřeje Bartoně v Hodslavicích u Nového Jičína žila až do nedávna v harmonickém souladu manželském. Od jisté doby pozoroval však hostinský, že jeho žena za jeho zády udržuje intimní poměr s jistým hostem, zaměstnaným v tamějším jednom závodě. Od té chvíle zahmizil se do rodinného svazku manželského nesvár. Hostinský chodil zádumčiv a smuten a častěji domlouval ženě, proč tak činí a přináší do šťastného dosud manželství rozvrat. Domluvy nepomáhaly a výstupy rozhořčenosti a nespokojenosti v rodině den ode dne se stupňovaly.

V sobotu dne 19. června t. r. konečně vyvrcholily na nejvyšší stupeň vzájemné nená-

visti, jež skončila dramatem a vyžádala si život dosud mladého nadějného muže. Týž den po uzavření hostinských místností myl se Bartoň v kuchyni, při čemž opětně varoval ženu před následky jejího jednání. Povstala mrzutost, při níž žena vyšla do síňky. Za chvíli se vrátila, nesouc sekeru pod fěrtochem. To měl Bartoš nohy v umyvadle, seděl na židli a byl sehnut, omýváje si nohy. V té chvíli přiskočila jeho žena k němu zezadu a zasadila mu čepeli sekyry několik ran do hlavy. Bartoň se skácel, avšak záhy se vzpamatoval, doplížil se ke dveřím na ulici a jal se volati o pomoc. Přiběhli lidé, ujali se nešťastníka a dovlékli jej k místnímu, asi půl hodiny cesty vzdálenému lékaři. Ten konstatoval zrazení životu nebezpečně a ihned jej dal odvéztí do nemocnice v Nov. Jičíně. Bartoň krátce nato, po důležité výpovědi případu, pozbyl vědomí o druhého dne zemřel...

Případ ten, odehravší se v jinak tiché a mírumilovné vesnici, vyvolal značné vzrušení.

Žena Bartoňova byla zatčena a dodána do vyšetřovací vazby krajského soudu. V minulých dnech byl pak zatčen i její 15letý synek, jenž prý do případu rodinného dramatu byl zasvěcen.

Porotní přelíčení bude se s obžalovanými konati v podzimním porotním zasedání u kraj. soudu v Novém Jičíně. Neopomeneme o něm přinéstí podrobnosti.

—o—

RŮZNÉ ZPRÁVY

Vyšetřující soudcové na Pankráci. U příležitosti přelíčení proti pražským demonstrantům, která konána byla místo v justiční budově na Karlově náměstí ve věznici na Pankráci v místnosti, v níž vyučování jsou trestanci, zastavili jsme se i u vyšetřujících soudců, kteří od nedávna v adaptované jedné budově tam úřadují, jak jsme se již zmínili v čísle 20. „Soudní Síně“. Můžeme říci, že nevede se jim tam nejlépe. Mříže v oknech jejich kanceláří byly sice odstraněny, aby neměli dojmu, že jsou sami zavření, zato však na zdech ukazuje se zřetelně, že budova nebyla řádně vysušena. Zdi jsou úplně vlhké, někdo i zcela mokré, a vydychují ze sebe ovšem těžký, stuchlinou čpící pach, v němž nelze pracovati. A to teď v létě, kdy možno celý den větrati! V zimě budou výpary zdi nesnesitelné a přivodí soudcům jistě vážná onemocnění, neprovede-li se včas náprava. Při úsporném, správněji řečeno hamižném systému, který v justici panuje, je přirozeno, že do nových, jinak pěkných kancelářských místností převezen byl starý, nemožný nábytek, červotočem prolezlý a spoustou myši už za dávných dob rozhlodaný. — I tlak vody na záchodech, jenž zdál se nám býti při první návštěvě uspokojivý, je nyní při plném obsazení budovy méně než nedostatečný a zejména v hodinách poledních a odpoledních tak slabý, že nestačí svému účelu. Kanalisace tudíž často nefunguje, zejména v nejvyšším patře, a chodbami budovy vyšetřujících soudců šíří se odeur, který ve slušné společnosti nebývá znám. — Doufáme, že ve všech směrech stane se náprava ještě v letních měsících! -ff-